

ประกาศกรมสรรพสามิต
เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณลักษณะของรถยนต์นั่ง
หรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทน

อาศัยอำนาจตามความใน (๔) ของประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๐๒ รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสรรพสามิต จึงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณลักษณะของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณลักษณะของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทน ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ การกำหนดคุณลักษณะของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทน ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทเอทานอลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ เป็นส่วนผสมกับน้ำมันเชื้อเพลิงได้ ตาม ๑) - ๓) ของ (ก) ใน (๔) ของประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๐๒ รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ต้องเป็นรถยนต์ที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์รุ่นนั้น ๆ ออกแบบให้มีความยืดหยุ่นในการใช้เชื้อเพลิงประเภทเอทานอล และต้องสามารถปรับเปลี่ยนการทำงานของเครื่องยนต์ให้เหมาะสมกับเชื้อเพลิงที่มีส่วนผสมของเอทานอลแตกต่างกันได้โดยอัตโนมัติ

๒.๑.๒ ต้องเป็นรถยนต์ที่บริษัทผู้ผลิตมีเอกสารหลักฐานรับประกันว่ารถยนต์รุ่นดังกล่าวเป็นรถยนต์ที่สามารถใช้น้ำมันเบนซินที่มีคุณลักษณะและคุณภาพตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนดได้ทุกประเภท ทั้งที่มีและไม่มีส่วนผสมของเอทานอล

๒.๑.๓ ต้องเป็นรถยนต์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านมลพิษจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่าระดับ มอก. ๒๕๔๐ - ๒๕๕๔ และต้องผ่านการทดสอบตามมาตรฐานที่ได้รับการรับรองดังกล่าวจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

โดยใช้น้ำมันเชื้อเพลิงทุกประเภทตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนดตามข้อ ๒.๑.๒ โดยต้องไม่มีการปรับแต่งเครื่องยนต์เมื่อเปลี่ยนแปลงประเภทเชื้อเพลิง ทั้งนี้ ต้องแสดงอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละประเภทที่คำนวณจากผลการทดสอบข้างต้นตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค UN Reg.101 Rev.2 หรือระดับที่สูงกว่าในคู่มือประจำรถยนต์ รวมทั้งเปิดเผยให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไป

๒.๑.๔ รถยนต์ตามข้อ ๒.๑.๑ - ๒.๑.๓ ที่ติดตั้งถังบรรจุเชื้อเพลิง ในห้องเครื่องยนต์ ห้องโดยสาร หรือห้องเก็บสัมภาระ จะต้องผ่านมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการป้องกันผู้โดยสาร กรณีที่เกิดอุบัติเหตุจากการชนด้านหน้าของตัวรถตามมาตรฐาน UN Reg.94 Rev.0 หรือระดับที่สูงกว่า และการชนด้านข้างของตัวรถตามมาตรฐาน UN Reg.95 Rev.0 หรือระดับที่สูงกว่า

๒.๒ กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทเอทานอลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ เป็นส่วนผสมกับน้ำมันเชื้อเพลิงได้ ตาม (ก) ใน (๔) ของประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๐๒ รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ต้องเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทเอทานอลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ เป็นส่วนผสมกับน้ำมันเชื้อเพลิงได้ และมีความจุของกระบอกสูบเกิน ๓,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

๒.๓ กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติได้ ตาม (๑) - (๓) ของ (ข) ใน (๔) ของประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๐๒ รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ ต้องมีการออกแบบที่ผลิตให้เป็นรถยนต์ประเภทใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติโดยโรงอุตสาหกรรมที่ผลิตรถยนต์รุ่นนั้น ๆ โดยตรง

๒.๓.๒ ต้องมีการรับประกันจากผู้ผลิตว่าสามารถใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติได้

๒.๓.๓ ต้องมีที่เติมเชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะเดียวกับที่เติมน้ำมันเชื้อเพลิงตามปกติ และมีได้อู่ใต้กระโปรงหน้าหรือกระโปรงหลังของรถยนต์

๒.๓.๔ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานมลพิษตามข้อกำหนดทางเทคนิค UN 83-05 หรือระดับที่สูงกว่า หรือเป็นรถยนต์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านมลพิษจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่ต่ำกว่าระดับ มอก. ๒๕๔๐-๒๕๔๔

๒.๓.๕ ต้องมีถังบรรจุเชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติ ที่ติดตั้งอยู่ในตัวรถอย่างมิดชิด และแยกออกจากส่วนที่เก็บสัมภาระอย่างชัดเจน

๒.๔ กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติได้ ตาม (๔) ของ (ข) ใน (๔) ของประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๐๒ รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ต้องเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซธรรมชาติได้ และมีความจุของกระบอกสูบเกิน ๓,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ข้อ ๓ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับรถยนต์ตามข้อ ๒.๑ และ ๒.๓ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๓.๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นเอกสารหลักฐานเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดอัตราภาษีที่จะต้องเสีย ดังนี้

๓.๑.๑ กรณีรถยนต์ที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ ก่อนการนำรถยนต์ออกจากโรงอุตสาหกรรม แต่หากยังอยู่ในระหว่างการยื่นขอเอกสารหลักฐานดังกล่าว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นเอกสารหลักฐานที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากลเบื้องต้น (ECO Sticker เบื้องต้น) แทน หลังจากนั้นให้ยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงานต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน นับแต่วันที่นำรถยนต์ออกจากโรงอุตสาหกรรม

๓.๑.๒ กรณีรถยนต์ที่ผลิตในเขตปลอดอากร คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ แล้วชำระภาษีก่อนการตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร แต่หากยังอยู่ในระหว่างการยื่นขอเอกสารหลักฐานดังกล่าว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นเอกสารหลักฐานที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากลเบื้องต้น (ECO Sticker เบื้องต้น) แทน หลังจากนั้นให้ยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน นับแต่วันที่ตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร

๓.๑.๓ กรณีรถยนต์ใหม่สำเร็จรูปที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ แล้วชำระภาษีก่อนการตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร แต่หากยังอยู่ในระหว่างการยื่นขอเอกสารหลักฐานดังกล่าว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นเอกสารหลักฐานที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากลเบื้องต้น (ECO Sticker เบื้องต้น) แทน หลังจากนั้นให้ยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน นับแต่วันที่ตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร

กรณีเป็นรถยนต์ที่มียี่ห้อ รุ่น แบบ และ Model Code เดียวกันกับรถยนต์ที่เคยได้รับการตรวจวัดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ตามที่ระบุไว้ในเว็บไซต์ www.car.go.th ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอาจยื่นเอกสารหลักฐานแสดงปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ของรถยนต์ที่เคยได้รับการตรวจวัดตามข้อมูลที่ระบุไว้ดังกล่าว เพื่อใช้ในการกำหนดอัตราภาษีก็ได้

หากไม่มีเอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง และไม่ใช้กรณีตามวรรคสอง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอาจยื่นหนังสือรับรองหรือเอกสารหลักฐานที่แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) จากผู้ผลิตของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด ผลิต หรือประกอบ ซึ่งผ่านการรับรองโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมาย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดอัตราภาษีก็ได้

หากไม่มีเอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง และไม่ใช้กรณีตามวรรคสอง และวรรคสาม หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ประสงค์จะยื่นเอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นเอกสารหลักฐานที่แสดงปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ที่วัดได้ตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อกำหนด UN Reg.101 Rev.2 หรือระดับที่สูงกว่า โดยอ้างอิงแหล่งข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) คู่มือผู้ใช้รถยนต์ของรถยนต์รุ่นนั้น ๆ จากผู้ผลิต

(๒) ข้อมูลจากเว็บไซต์ของผู้ผลิตหรือสถาบันทดสอบยานยนต์ที่ได้รับ การรับรองจากหน่วยรับรอง (ECE 101 Type Approval Authority)

(๓) หนังสือรับรองจากผู้ผลิต

พร้อมกับชำระค่าภาษีและวางประกันเพิ่มเติมจนเต็มจำนวนตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อนำรถยนต์ไปตรวจวัดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เมื่อได้รับป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงานแล้ว ให้ยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดอัตราภาษีและดำเนินการผลักเงินประกันหรือขอคืนหลักประกัน โดยยื่นต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร

๓.๑.๔ กรณีรถยนต์ใช้แล้วที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นเอกสารหลักฐานแสดงปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ตามที่ปรากฏในคู่มือผู้ใช้รถยนต์ของรถยนต์รุ่นนั้น ๆ จากผู้ผลิต หรือจากเว็บไซต์ของผู้ผลิต หรือหนังสือรับรองจากผู้ผลิต พร้อมกับชำระค่าภาษีและวางประกันเพิ่มเติมจนเต็มจำนวนตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อนำรถยนต์ไปตรวจวัดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) โดยผู้ตรวจสอบ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการแต่งตั้งตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ยื่นเอกสารหลักฐานการรับรองผลการทดสอบดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดอัตราภาษีและดำเนินการผลักเงินประกันหรือขอคืนหลักประกัน โดยยื่นต่อพนักงานศุลกากร ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ตรวจปล่อยพ้นไปจากอารักขาของศุลกากร

๓.๑.๕ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามความในมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ยื่นเอกสารหลักฐานการรับรองผลการทดสอบจากผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ได้รับการแต่งตั้งตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีดังกล่าวอยู่ในเขตท้องที่นั้นพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

๓.๒ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นส่งผลให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน หรือไม่สามารถยื่นเอกสารหลักฐานการรับรองผลการทดสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำขอขยายระยะเวลาการยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน หรือเอกสารหลักฐานการรับรองผลการทดสอบนั้น ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสำนักงานหรือด่านศุลกากรที่มีการตรวจปล่อยตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ก่อนวันครบกำหนด โดยให้สรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ดังกล่าวมีอำนาจในการขยายระยะเวลาได้ดังนี้

๓.๒.๑ กรณีขยายระยะเวลาการยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน ต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานศุลกากร เมื่อรวมกับจำนวนวันที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓.๑.๑ ข้อ ๓.๑.๒ หรือข้อ ๓.๑.๓ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ระยะเวลาที่ขยายให้ได้จะต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

๓.๒.๒ กรณีขยายระยะเวลาการยื่นป้ายที่ระบุข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) และใบแจ้งอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และอัตราการใช้พลังงาน หรือเอกสารหลักฐานการรับรองผลการทดสอบเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดอัตราภาษีและดำเนินการผลักเงินประกันหรือขอคืนหลักประกันต่อพนักงานศุลกากร เมื่อรวมกับจำนวนวันที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓.๑.๓ วรรคสี่ หรือข้อ ๓.๑.๔ แล้วแต่กรณี ระยะเวลาที่ขยายให้ได้จะต้องไม่เกิน ๒๔๐ วัน

ข้อ ๔ การได้อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และคุณลักษณะของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทนลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ สำหรับการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศนี้

การดำเนินการใด ๆ ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณลักษณะของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทใช้เชื้อเพลิงทดแทน ลงวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดไปโดยเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ หรือจนกว่าจะมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันออกประกาศถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

1๐๗ ๖๖๖๖๖

(นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ)

อธิบดีกรมสรรพสามิต